eeta Tenä jäuude aga siäkus piäs
taed tuu Jõuaga kohmandamal
iöl laskis peidmees omale pihlaka
puu punni e tle tagudä jeft Papi
ara et need jala wantajad olliä
kui ja nüüd magama jäi tulliä mee
tuttavad jälle jõuna aga nui naad
jedä ei nawalnd nägid ja et nas
kaa wel wahiks olli pannud angu
naad oma pidämä kudas müüd juha
küs jai käega enne aru täitä kuda
müüd tulesta tehä ta läks magama
müä alla ja kõpis omajaba müa jäer
eft sisse ja kudistas jäl aga müdrik
iks wali paun kui magajal oeswas ta
paanä pihlaka puua eft ärä ja
koke nasjile päänä sie ei kannat
tanud aga jedä nopi ärä naet
jaa nii papandud et inge eitis
sittinal olli aga tie jälle basta

kus ta müd wel kuapis ja kuapis
mis wel leidis kaua wähn oma ameti
kunsti toimetas müd olli ekjam rikatud
ja mis peidmees wädä karw aeas ja
lasta jõuna sisse kus karu keda koke
löhdi kiskus ja müd leidsid naad at
endine peidmees jäl olli aga tenal
ei olnud wiga müdägä jeft jaal osnes
rummu küsi mille järele karu tanjis
kui soldatid tahet angust wälla tõmmata
ei laskund karu jedä tehä waitõidi
kedä kümni wiimaks ei juaud muidu
kui auto tenäle padi peni nagutada
kui soldat wälla tõmmati mille
järele ja peru wälla tõmmati nis
soldati ungi õigõtis enas aga ja kedägi
sisse ei laskmud müdu kui soldat
jõuna ei tulnud aga müd tulliä
ka nõmlad ja pulmad mis mittupäeva
jerstjäd waewalt olliä aga pulmad